

דברי חיזוק

להערות: 0527663367

ויענו בני חת את אברהם לאמר לו שמעני אדני נשיא אלוקים אתה בתוכנו במחר קברינו קבר את מתך וגו'

מה כתוב כאן ויענו? לשון של הרמת קול, ככה זה, צריך לדעת מי שמדבר גבוה, לא תמיד זה מה שחושב באמת.

היה סיפור אחד שהיה חייב כסף אמר אני אשלם לך, אח"כ אמר עוד פעם אני ודאי אשלם לך, אח"כ אמר אני מבטיח שאני אשלם לך, אח"כ אמר אני נשבע לך שאני אשלם לך. אמר לו אותו אחד אם עד עכשיו עוד חשבתי שתשלם לי, עכשיו אני יודע בבירור שלא תשלם לי, אמר לו מהיכן אתה יודע? אמר לו אם היית רוצה לשלם לי היית פשוט משלם.

שמעתי מהגאון הרב אליהו דסקין שליט"א שאמר משפט מי שמדבר לא עושה ומי שעושה לא מדבר. צדיקים אומרים מעט ועושים הרבה רשעים אומרים הרבה ואפ"ל מעט לא עושים.

***

ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר

מה כאן הענין כ"כ הרבה כסף, הנחלת יעקב מבאר שעפרון טען הרי השדה תהיה שווה אח"כ הרבה כסף, שהרי כולם ירצו להקבר היכן ששרה קבורה, ואברהם אמר אני ישלם לך לפי איך שזה יהיה שווה אחרי ששרה תקבר, ולכן נתן לו ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר.

***

ארבע מאות שקל כסף בני ובניך מה היא.

מה הפשט ביני ובניך מה היא? מה הכוונה בין שני אוהבים כמונו?

יש מבארים, בין שני אוהבים, אתה הרי כ"כ אוהב את המצוות ולא חשוב בעיניך כסף לכלום, ואני כ"כ אוהב כסף א"כ מה זה בשבילי ארבע מאות שקל כסף, וזהו ביני ובניך מה היא. **הגאון ר' עוזי פרקש שליט"א.**

אמר לפני שנים רבות, שאביו הוא כמו הרב שך בדיוק, שאלו אותו מה כוונתך? ואמר כמו שהרב שך אוהב תורה אבא שלי אוהב כסף. מה הרב שך עושה יום שישי עד הצפוף - כל הזמן כותב חידושי תורה, מה אבא שלי עושה ג"כ כל הזמן - מחזיק שני טלפונים, אחד לאמריקה ואחד לאוסטרליה, בטלפון אחד קונה סחורה ובטלפון השני מוכר "לקנות למכור" כל הזמן עד הצפוף.

***

למה נקראת הפרשה חיי שרה? הרי לכאורה מדובר כאן על מיתת שרה, אלא צריך לדעת ששרה תמיד חיה, וצדיקים במיתתן קרויים חיים, ולכן התורה כותבת חיי שרה.

***

ויבוא אברהם לספוד לשרה ולבכתה - כ קטנה

הבעל הטורים אומר בגלל שהיתה זקנה לא בכה הרבה. עוד אומר, שהרי היה זה בגלל שאמרה חמסי עליך, והמוסר דין על חבירו נענש תחילה, והוי כעין מאבד עצמו לדעת, שאין מספידים אותו עיי"ש. יש עוד הרבה הסברים למה כתוב כף קטנה.

***

אצל אברהם כתוב שבא לספוד ואח"כ לבכתה, הבכיה שלו לא נבעה סתם מצער, אלא קודם דיבר על מעלותיה והספיד אותה ורק אח"כ לבכתה.

***

אברהם יכל לשלוט על רגשותיו, ידוע שהיו גדולים שסיפרו להם בשבת שנפטר להם קרובם, ובשבת לא בכו, ורק לאחר הבדלה פרצו בבכי. ככה זה גדולי ישראל.

גם אצל סבא זצוק"ל ראינו כך, היה שולט על רגשותיו ולא מראה כלום. אני זוכר כשסבתא היתה חולה, היתה בבית חולים, וכבר לא היתה בבית, התקשרו אליו לשאול אם אפשר לדבר איתה, אנשים לא ידעו כלום, אמר שאי אפשר כעת לדבר איתה היא לא יכולה כעת, היא בבית חולים ולא שייך, אמר את זה בכזה צער אך שלט בעצמו. סבא המשיך באמירת השיעורים כרגיל בשיבה עד הרגע אחרון, עוד בלילה האחרון היה בלוייה של ר' זלמן דרורי זצ"ל לא נתן לעצמו להכנע, שהמצב ישתלט עליו, ובלוייה שהספיד דיבר ברוגע ואמר שיש חיוב הספד וכו', אך לא יודע אם יש חיוב הספד, כי היא כלל לא היתה אוהבת שמדברים עליה, וברחה מכבוד וכו' אך אעפ"כ אמר שחושב שצריך לדבר, אך במה אני יתחיל באיזה מעלות וסיפר ממעלותיה וכאן התחיל לבכות. ואח"כ לא היה ניכר כלום עליו, ובשבת כאילו כלום, שלט בעצמו לגמרי.

ככה הם גדולי ישראל שולטים על עצמם בכל דבר. סבא לא הרגיש טוב ושכב בבית, ומישהו דפק, סבא אמר להכניס אותו ולהזמין אמבולנס, אמר שחייב להכניס אותו, והרגיש אליו הכרת הטוב שבזכותו הוא הזמין את האמבולנס שהוא נכנס אליו ויכל להגיד להזמין, וענה לו על מה ששאל.

***

***

היה אחד ששאלו אותו על שידוך, ענה **הכל לא טוב**, בסוף השידוך נהיה, שאל הרי אמרתי לכם שהכל לא טוב, ענו שדווקא **הקול היה טוב** ולא היה שום בעיה בקול.

***

עוד סיפור שאחד הציע לברר על בחור מסוים, וענו לו הרבה שבחים, אח"כ התברר שהתכוין על מישהו אחד והם התכונו על מישהו אחר. וככה צריך לדעת שהקב"ה לבדו עושה ויעשה לכל המעשים. על הבית הלוי יש סיפור שהשדכן העמיד בחורה מאוד נמוכה על כיסא, ונתן לה לרדות את הבצק, והשדכן אמר לבית הלוי הנה הבחורה היא כאן ליד החלון, והבית הלוי אמר שדווקא היא נראית בלבוסטה גדולה, והשידוך יצא לפועל. ואח"כ ראו מה שראו, אמר הבית הלוי שהקב"ה ניצח שהוא חשב שהוא יקח איזה משהו חשוב, ובסוף הקב"ה סידר את מה שהשם הבין שצריך להיות שהכי טוב.

*** ** ** *

לא נוכל דבר אליך רע או טוב

מרן הרב ר' ראובן יוסף גרשונוביץ זצוק"ל שאל מילא דברים רעים אני מבין לא לדבר, אך דברים טובים למה שלא ידבר? אלא שגם הוא הבין שאם זה מהשם אין מה לדבר, חבל על כל הדיבורים. וככה אמר לאחד שהיה לו שכן שכל הזמן היה מדבר עליו רע, ולא ידע מה לעשות אם השידוך, ושאל את הרב גרשונוביץ מה יעשה? אמר לו כשיגיע השידוך שלך לא ישאלו אותך, וככה אכן היה, שתוך זמן קצר הגיע לו שידוך ולא שאלו את השכן.

*** ** ** *

השלמות משבוע שעבר

שאורחים יותר חשוב. וזה על דרך מה שאמר הגאון ר'נתן זינגרביץ שליט"א לגבי העקידה, שאברהם הרגיש שלא יכול ללכת, כי באמת לא היה לו צווי ללכת, ולכן היה צריך לישא את רגליו.

***

הבחור החשוב קרלינסקי אמר שהגאון ר' דוד מילר שליט"א אמר בשם סבא זצוק"ל, על קושיית מרן הגר"ח שמולביץ למה ר' עקיבא לא נכנס להגיד שלו' לאשתו לאחר שמע שקיבל רשות. יש הרבה תירוצים, ר' חיים אמר כי שתים עשרה ועוד שתים עשרה זה לא כמו עשרים וארבע רצוף והיה מפסיד את הרציפות. סבא אמר [אני שמעתי ממנו היה זה בשבת אמר את זה להרב ברוידיא שליט"א החברותא של הרב יחזקאל] אמר כי זה אכזריות לבוא וללכת מיד ולא לדבר עם האישה.

אך לענ"ד פשוט למה לא נכנס כי זה ביטול תורה, היה מחויב ללמוד ברגע שקיבל רשות, ולמה שיכנס הרי זה חטא של ביטול תורה, ופשוט.

לע"נ מרן הרב ירחמיאל גרשון בן מרן הרב צבי יהודה זצוק"ל
ולע"נ בנו הגאון ר' בצלאל בן מרן הרב ירחמיאל גרשון זצוק"ל

אליעזר עבד אברהם הולך לחפש שידוך ליצחק, והיה הנערה אשר תאמר אליה הטי נא כדך, ואמרה שתה וגם לגמלך אשקה, היא האישה אשר הוכיח וכו'

היה כאן מבחן איך תעשה. הבית הלוי מסביר שראה כאן חכמה מיוחדת אצלה, שהיא לא תרצה לביישו ולשפוך את השתיה, ומצד שני לא רוצה לתת לשותות ממה ששתו הגמלים שיש בזה סכנה, ותעשה בחכמה איך לא לפגוע. ומסביר שם את החכמה, וזה מה שבדק, הזהירות לא לפגוע מצד אחד ומצד שני זהירות מסכנה.

גם נזהרה לא להכליל אותו יחד עם הגמלים, שתה וגם לגמליך בנפרד, ותכל להשקותו, ואז אמרה גם לגמליך אשאב.

שמעתי מהבחור המצוין (כמדומה ראובן גינזבורג בן ידידי הגאון ר' יצחק יהודה גינזבורג שליט"א) שהיא אמרה רק כשגמרה להשקותו, אז אמרה גם לגמליך אשאב, בזה ראה איך שנוהרת כ"כ בכבודו, וזה מה שגרם לרצות את השידוך.

*** ** ** *

ותהי אישה לבן אדוניך כאשר דיבר השם

הספורונו אומר היכן דיבר? אלא שארבעים יום קודם יצירת הולד יש הכרזה בשמים בת פלוני לפלוני, וזהו כאשר דיבר השם.

כתוב שאליעזר שאל שלא כהוגן, שהרי אולי תצא חיגרת, וענו לו כהוגן, יצאה רבקה, ולמה באמת ענו לו כהוגן אם שאל שלא כהוגן? אלא ששידוך זה משמים, ולא משנה מה יעשה, גם אם יעשו את השטויות הכי גדולות. ששידוך צריך להיות – יהיה, ויש הרבה סיפורים על זה, ואין כאן המקום להאריך.

אני יכול לומר משהו אחד. שאני זוכר אצל סבא לוי, ששאלו אותו על שידוך, ושייבה במיוחד, וכשבא לארוסין חשכו עיניו, ואמר אוי ווי התכוונתי על מישהו אחר, אך לא קרה שום אסון כי זה גם היה בחור מצוין, אך סבא לוי חשב שמבררים על מישהו אחר, אך הקב"ה יודע הכל, וידע שהשידוך צריך להיות, ולכן סיבב שיענה ככה והשידוך יצא לפועל.

אמר לי הבחור החשוב משה זובין (מפוניבז' שיעור ב) ליישב מה הראיה שהכנסת אורחים יותר מקבלת פני שכניה, כי אחרת היה אסור לו לעזוב כי מפסיד את הזמן שהיה הולך לקיים את המצוה, שיכל בזמן הזה לקבל את פני השכניה.

ושמעתי עוד מהבחור החשוב ויזל (שיעור ג פוניבז') א. אמר לי שמגמרא ב"מ משמע שזה מחלוקת אי הכנסת אורחים גדולה מפני השכניה או לא עיי"ש. ב. עוד אמר לי יש לשאול אם עוסק במצוה פטור מהמצוה, למה מותר לעזוב הרי גם אם זה יותר, סו"ס הוא עוסק במצוה. ואמר לי שיש רמב"ם בפירוש המשניות על המשנה הוי זהיר במצוה קלה כחמורה, ואמר שלכן התורה לא כתבה כדי שלא יניח את המצוות הקלות וילך לחמורות, ומפני זה אמרו עוסק במצוה פטור מהמצוה, ומשמע שאם באמת יודעים מה יותר חשוב מותר לעזוב. ועי' ברמב"ם שכתב שתי דוגמאות למצוה קלה שמחת הרגל ודיבור בלשון הקדש עיי"ש.

עוד אמר לי הרב שמשון ורמברנד בשם מרן הרב ורנר זצוק"ל שהרי כתוב שאברהם ביקש לעמוד והשם אמר לו שב, וזה סימן לבניך שישבו בדין, מה שלא יכול - סימן שאסור, וא"כ אברהם ראה שהוא יכול ללכת לאורחים, סימן